

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 18-04-22524 נ'

לפני כבוד השופט דניאל הורוביץ

XXXXXXXXXX

התובע:

נגד

XXXXXXXXXX

הנתבעת:

פסק דין

1. לפני תביעת התובע נגד הנתבעת ע"ס 16,000 ₪ בגין משלוח הודעות פרסומת ללא הסכמתו.
2. התובע קיבל שמונה הודעות דואר אלקטרוני מהנתבעת. הודעות הדואר האלקטרוני כללו פרסום שירותיה של הנתבעת בתחום סרטי אנימציה, עיצוב דמויות, עריכה ועיצוב גרפי. ההודעות כללו הזמנה להיכנס לאתר האינטרנט של הנתבעת. בנוסף כללו חלק מההודעות, איורי עירום המוצעים למכירה ע"י הנתבעת בהנחה. איורים אלו פגעו ברגשותיו של התובע. לטענת התובע, הודעות אלו נשלחו אליו ע"י הנתבעת מבלי שזו קיבלה הסכמתו מראש או בדיעבד. ההודעות לא כללו כותרת המציינת כי מדובר בפרסומת ולא כללו את שם המפרסם, כתובתו ודרכי ההתקשרות עמו, בניגוד להוראות החוק.
ביום 21.3.2017 שלחה הנתבעת לתובע הודעת פרסומת כאמור, לכתובת המייל של התובע xxxxxxxx@gmail.com. ביום 29.3.17 שלחה הנתבעת לתובע הודעה נוספת. עוד באותו יום שלח התובע לנתבעת, במייל חוזר, בקשה להסירו מרשימת התפוצה של הנתבעת. הנתבעת לא עשתה כן וביום 17.5.17 שלחה הנתבעת לתובע הודעה נוספת, וכך גם ביום 30.5.17. עוד באותו יום, 30.5.17, שלח התובע שוב, במייל חוזר, בקשה להסירו מרשימת התפוצה של הנתבעת. גם בקשתו זו של התובע לא נענתה וביום 11.6.17 קיבל התובע פעם נוספת הודעת פרסומת מהנתבעת. שוב שלח התובע לנתבעת הודעת סירוב, במייל חוזר. בנוסף, פנה התובע לנתבעת באמצעות עמוד "צור קשר" באתר האינטרנט של הנתבעת, השאיר מספר טלפון שלו וביקש מהנתבעת שתתקשר אליו. כמו כן השאיר התובע בפנייתו את כתובת הדואר האלקטרוני שלו xxxxxxxx@gmail.com – כתובת אחרת מזו אליה נשלחו אל התובע הודעות הפרסומת. כשעה לאחר מכן שלחה הנתבעת לתובע הודעת מייל בחוזר, כי הוא הוסר מרשימת התפוצה. חרף הודעת ההסרה, שלחה הנתבעת לתובע עוד הודעת פרסומת ביום 18.6.17. התובע התקשר לנתבעת ביום 20.6.17 במטרה להפסיק את משלוח ההודעות אולם לאחר זמן קצר הנתבעת ניתקה את השיחה. ביום 21.6.17 שלח התובע לנתבעת הודעת מייל ובה דרש התובע מהנתבעת פיצוי על משלוח ההודעות. התובע פנה לנתבעת בטלפון ובמייל פעמים נוספות אולם לא זכה לשיתוף פעולה של הנתבעת. יתרה מכך, להפתעתו של התובע, עשתה הנתבעת שימוש בכתובת הדואר האלקטרוני הנוספת באמצעותה פנה התובע אליה ביום 11.6.17

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 18-04-22524 נ'

xxxxxxx@gmail.com - וגם לכתובת זו שלחה הנתבעת הודעות פרסומת נוספות, ביום 11.7.17 וביום 26.7.17.

לטענת התובע, במעשיה פעלה הנתבעת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982. כמו כן לטענת התובע, במשלוח ההודעות לא עמדה הנתבעת בהוראות חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 שכן במשלוח ההודעות יש משום הטעיה בפרסום. בנוסף הפרה הנתבעת, לטענת התובע, את חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 וכן הפרה הנתבעת הוראה חקוקה בניגוד לסעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. מכאן התביעה, בה תובע התובע מהנתבעת פיצוי בסך 1,000 ₪ בגין כל אחת משמונה ההודעות, בסך כולל של 8,000 ₪ לפי סעיף 30 לחוק התקשורת. כמו כן תובע התובע פיצויים בסך 4,000 ₪ בשל הפרת חוק הגנת הפרטיות, וסך של 4,000 ₪ בשל איסור הטעיה בפרסומת ואיסור השפעה בלתי הוגנת לפי חוק הגנת הצרכן. סה"כ עומד סכום התביעה כאמור על 16,000 ₪. עוד עותר התובע למתן צו עשה וצו מניעה אולם אינני נדרש לעתירות אלו החורגות מהסעדים המותרים בתביעות בסדר דין מהיר.

3. הנתבעת דוחה את טענות התובע. לטענת הנתבעת, מדובר בתובע סדרתי המכנה את עצמו "לוחם בספאם" ובפועל עוסק התובע בסחיטה ואיומים. לטענת הנתבעת, היא אמנית ובעלת אתר אינטרנט "סטודיו חריבי". היא היתה עצמאית ופתחה תיק עוסק פטור ברשויות המס בחודש ינואר 2017, במקביל לעבודתה כשכירה בבית קפה. לטענת הנתבעת, מכיון שאתר האינטרנט שלה היה חדש ולא היה לה ניסיון בתפעול מערכת WIX השתרבבה כתובת הדואר האלקטרוני של התובע, כנראה בעת שייבאה הנתבעת את כתובת המייל שלה לאתר האינטרנט. מסיבה זו, כך לטענת הנתבעת, קיבל התובע את ההודעות ממנה, בנוסף לאנשים ובעלי ענין נוספים. לטענת הנתבעת, פנה התובע אליה טלפונית ודרש פיצוי על הודעות הפרסומת והסרתן מרשימת התפוצה. הנתבעת התנצלה בפני התובע והסירה אותו מהרשימה. לטענתה, בגלל בעיות טכניות המשיך התובע לקבל הודעות. התובע לא הסיר את עצמו באמצעות הלינק הייעודי. לטענת הנתבעת, התובע בעל שתי כתובות דואר אלקטרוני ובכך הוא מטה את העובדות כדי לקבל פיצוי גבוה ולא מוצדק. עוד טוענת הנתבעת כי התובע הוא אשר מטריד אותה במיילים ובשיחות טלפון חוזרים ונשנים תוך שהוא לוחץ על הנתבעת לשלם לו פיצויים ותוך שהוא מאשים אותה בקניית רשימות תפוצה בצורה בלתי חוקית. לטענת הנתבעת, התובע הוא בעל שיטת פעולה דומה גם לעוסקים זעירים נוספים והוא פונה אליהם בדרישה לפיצויים על הודעות ספאם. הנתבעת מכחישה כי התובע פנה אליה בחודש מרץ וביקש להסירו מרשימת התפוצה. לטענת הנתבעת תמונות העירום שנשלחו במסגרת הודעות הפרסומת אינן פרובוקטיביות אלא תמונות אומנותיות. לטענת הנתבעת, מחודש אוגוסט 2017 היא עובדת כשכירה במשרה מלאה כעוזרת מנכ"ל בחברת ייבוא והיא איננה עוסקת בתחום האנימציה יותר כעצמאית. לטענת הנתבעת, הנזק שנגרם לה מהטרדותיו של התובע גבוה מהנזק שנגרם לתובע, לטענתו, מההודעות שנשלחו לו.

4. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים והתרשמתי מהעדויות בדיון ההוכחות שהתקיים, מצאתי לנכון לקבל את התביעה בחלקה. להלן נימוקיי – אשר יובאו בתמצית כמצוות תקנה 214טז(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.

5. ההלכה שהשתרשה בפסיקות בתי המשפט בענייני "ספאם", מחמירה על המפרסמים וקובעת כי עליהם הנטל לשכנע את בית המשפט כי הם לא הפרו את הוראות סעיף 30 לחוק. הנתבעת איננה מכחישה כי היא שלחה לתובע את ההודעות. ההודעות עונות על הגדרה של פרסומת שכן במסגרתן משווקת הנתבעת את העסק שלה. אין מחלוקת כי הנתבעת שלחה לתובע את ההודעות מבלי שהיא קיבלה לכך את הסכמתו של התובע. לא מצאתי מפי הנתבעת הסבר מניח את הדעת למשלוח ההודעות לתובע. גם אם אניח שהנתבעת שלחה לתובע את ההודעות בטעות, הרי שהמחוקק לא העניק למפרסם פטור מתשלום פיצוי אם ההודעות נשלחו בטעות. יתרה מכך, הנתבעת הפרה את הוראות החוק ולו בשל העובדה שאף לאחר שהתובע ביקש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 18-04-22524 נ'

הסרה, היא המשיכה לשלוח לתובע הודעות, והיא עשתה כן גם לאחר שהיא אישרה בעצמה כי היא הסירה את התובע מרשימת התפוצה שלה. טענת הנתבעת כי ההודעות נשלחו למרות אישור ההסרה בשל טעות מיחשובית כביכול, או בשל בעיות "טכניות", היא טענה חלשה, כללית, בלתי משכנעת ולא הוכחה. כמו כן, התרשמתי מהחקירה הנגדית שחקר התובע את הנתבעת בדיון, כי תשובותיה של הנתבעת אינן אמינות ומהימנות. כך למשל, התרשמתי מחקירתה של הנתבעת כי המצג שהציגה הנתבעת בכתב ההגנה לפיו הידע שלה בתפעול מערכת הפצת ההודעות הוא מינימלי וכי ההודעות נשלחו בטעות ובתום לב, איננו נכון. ראו פרוטוקול הדיון מיום 11.12.18, עמ' 7 שורה 19 ואילך. כמו כן, מחקירתה של הנתבעת עלה כי גם כיום, אם אדם יכנס לאתר של הנתבעת וירצה לרכוש מוצרים שלה, תמכור לו הנתבעת את המוצרים (עמ' 7 שורה 17). איננו נכון אפוא גם המצג שהציגה הנתבעת בכתב ההגנה לפיו כביכול היום היא שכירה במשרה מלאה ואיננה עוסקת יותר בפעילות כעצמאית.

6. אינני מקבל את טענת ההגנה של הנתבעת כי יש לזקוף לחובתו של התובע אשם תורם משום שהתובע לא עשה שימוש בלינק הייעודי להסרתו. כתובת המייל של הנתבעת ממנה שלחה הנתבעת את ההודעות, איננה מסוג no reply. מדובר בכתובת דואר של הנתבעת אשר ניתן לשלוח בה דואר יוצא וגם לקבל בו דואר נכנס. הנתבעת אף מודה כי היא קיבלה לתיבת הדואר שלה את בקשת ההסרה של התובע. מה לו אפוא לתובע לעשות שימוש דווקא בלינק ההסרה ולא במשלוח בקשת הסרה במייל חוזר למייל ממנו נשלחה הודעת הפרסומת? יתרה מכך, המחוקק כלל איננו מחייב את הנמען לבקש מהמפרסם להסירו מרשימת התפוצה.

7. אשר לטענת הנתבעת כי התובע הוא אשר מטריד אותה ומאיים עליה, ראשית, טענה זו אין בה כדי להצדיק את מחדליה של התובעת במשלוח הודעות הפרסומת. שנית, לא התרשמתי כי בפניותיו של התובע לנתבעת יש איום או הטרדה. התובע ניסה בכל מאודו לגרום לנתבעת להפסיק לשלוח לו הודעות בניגוד להסכמתו תוך התעלמותה של הנתבעת מבקשות ההסרה, ולאחר שמשלוח ההודעות פסק ניסה התובע להגיע עם הנתבעת להסכמות להסדרת הפיצוי ללא צורך להיגרר לבית המשפט.

8. משאין למעשה נסיבות של ממש המצדיקות הפחתת הפיצוי הסטטוטורי הקבוע בסעיף 30א לחוק, ולאור הפסיקה לפיה בהעדר נסיבות מוצדקות יש להעניק את הפיצוי המקסימלי בסך 1,000 ₪ לכל הודעת פרסומת, היה מקום שאחייב את הנתבעת בתשלום ע"ס 1,000 ₪ לכל הודעה. עם זאת, בהתחשב בעובדה שמטרת החוק היא להרתיע את המפרסמים מלשלוח הודעות פרסומת, אזי אני סבור כי יש לבית המשפט סמכות ושיקול דעת לקבוע את הסכום הפיצוי אשר ישמש הרתעה, במקרה הקונקרטי שלפניו, ויגרום לנתבעת להימנע בעתיד ממשלוח הודעות בניגוד לחוק. לאחר ששקלתי את הדבר והבאתי בחשבון גם את מצבה האישי של הנתבעת כפי שבא לידי ביטוי בכתבי טענותיה ובדיון, אני קובע כי הנתבעת תשלם בגין כל אחת משמונה ההודעות ששלחה, סך של 750 ₪, קרי 6,000 ₪.

9. התובע עתר לתשלום סכומי פיצוי נוספים לפי הוראות חיקוק נוספים וביניהם חוק הגנת הפרטיות, חוק הגנת הצרכן ועוד, אולם מאחר שהפיצויים בחוקים האמורים הם ללא הוכחת נזק ועונשיים בעיקרם, אשר מטרתם היא להרתיע מפני נקיטת פעולות בניגוד להוראות אותם חוקים, אזי בהתאם לרציונל שצינתי לעיל דומני כי הפיצוי שקבעתי ישמש, במקרה הקונקרטי שלפניי, הרתעה מספקת לנתבעת, שתמנע ממנה לשלוח הודעות נוספות מפרות חוק.

10. סוף דבר, הנתבעת תשלם לתובע 6,000 ₪.

אשר להוצאות משפט, גם בענין זה אבוא לקראת הנתבעת ואני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט מופחתות בסך 1,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 22524-04-18 נ'

בנסיבות הענין אתיר לנתבעת לשלם את סכומי פסק דין בשבעה תשלומים שווים ורצופים החל ביום 20.1.19 ובכל 20 לחודש שלאחריי. לא ישולם איזה מהתשלומים במלואו ובמועדו, יעמדו סכומי פסק הדין לפירעון מיידי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

11. המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק הדין.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ט, 20 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

דניאל הורוביץ, שופט